

РЕШЕНИЕ

№ 1825

гр. Варна, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 27 СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ивелина Христова - Желева

при участието на секретаря Силвия Ст. Генова
като разгледа докладваното от Ивелина Христова - Желева Административно наказателно дело № 20233110204209 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на **„БГМ Секюрити груп“ ЕООД, БУЛСТАТ 206349815** представлявано от управителя Г.Х.Д., депозирана чрез процесуален представител -адвокат Д. С. Д. срещу Наказателно постановление № 03-2300323/26.04.2023г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - Варна, с което за нарушение на чл.142, ал.6 от Кодекса на труда, на основание чл.416, ал.5 вр.чл.414, ал.1 от КТ на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 200 /две хиляди и двеста/ лв.

В жалбата се моли за отмяна на НП, като бланкетно се сочи, че описаното в НП нарушение е маловажно.

В съдебно заседание въззивната страна, редовно призована се представлява от процесуален представител, който поддържа жалбата на посочените в нея основания. По съществуващото на делото моли за отмяната на НП, като счита, че нарушението е маловажно, поради което и на възз.дружество следва да бъде наложено административно наказание „предупреждение“.

Наказващият орган, редовно призован, в съдебно заседание не се представлява от процесуален представител. По делото са постъпили писмени бележки от надлежно упълномощен процесуален представител-ю.к., която оспорва жалбата и моли НП да

бъде потвърдено. Пледира и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и моли за намаляване на адвокатското възнаграждение на насрещната страна.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 14.03.2023г. служители на Д“ИТ“- Варна , след които и св.Р. П., извършили проверка на жалбоподателя „БГМ Секюрити груп“ ЕООД, БУЛСТАТ 206349815 , извършващ охранителна дейност в гр.Варна, Бизнес парк - Варна, сграда Б1. Поводът за проверката бил постъпил сигнал в Д“ИТ“-Варна, че в обекта служителите работят на 24 часови смени. В тази връзка на два пъти през деня на 14.03.2023г. обектът бил посетен от служители на Д“ ИТ“-Варна. Било установено от проверяващите, че жалбоподателят имал качеството на работодател спрямо лицата работещи в обекта и изпълняващи функции на охранители, в това число и спрямо св.В. С. А., назначен на длъжност „охранител“.

Първата проверка в обекта по работни места била извършена от контролните органи на 14.03.2023 г. в 09:20 часа, а втората на същата дата, но в 22:15 часа, при която било установено, че от дружеството – жалбоподател е допуснато лицето В. С. А. на длъжност „охранител“ да изпълнява трудови функции в работна смяна с продължителност повече от 12 часа при установено за лицето сумирано изчисляване на работното време.

При проверката в 09:20 часа св.А. декларирал работна смяна от 08:00ч. до 20:00ч., а при втората проверка в 22:15ч. декларирал смяна от 20:00ч. на 14.03.23г. до 08:00ч. на 15.03.23г., като обяснил на проверяващите, че служителят, който трябвало да положи нощна смяна е възпрепятстван.

В хода на документалната проверка, дружеството представило на проверяващите заповед за сумарно отчитане на работното време, графици, отчетни форми, както и декларация от управителя, че св.В. А. и св. А. и св.Т.М. работят на 24 часови смени, с работно време от 07:00ч. До 19:00ч. и от 19:00ч. до 07:00ч.

При горните констатации, проверяващите органи приели , че на 14.03.23г. в гр.Варна, Бизнес парк - Варна, сграда Б1, дружеството е допуснало нарушение на разпоредбата на чл.142, ал.6 от КТ.

Поради това на 10.04.2023г. св.П. съставила срещу възз.дружество АУАН, в който описала допуснатото според нея нарушение на чл.142, ал.6 от КТ.

Актът бил съставен в присъствието на представляващия въззивното дружество, надлежно предявен и връчен на това лице, като последния го подписал без възражения. Такива не постъпили и в срока по чл. 44 от ЗАНН.

Въз основа на акта , директорът на дирекция „Инспекция по труда“ гр.Варна, издал атакуваното НП като е приел изцяло фактическите констатации изложени в него. Приел, че въззивното дружество е нарушило разпоредбата на чл142, ал.6 от КТ и на основание чл.416, ал.5 вр.чл.414, ал.1 от КТ му наложил адм. наказание имуществена санкция в размер на 2 200лв.

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава от събраните по делото доказателства гласни и писмени доказателства, а именно свидетелски показания на свидетелите Р. П., В. А. и Т. М., писмените материали - преписката по АНП, вкл.АУАН, декларации, графици, отчетни форми, заповед за компетентност и др..

Съдът кредитира напълно показанията на актосъставителя св. П., тъй като същите са последователни, непротиворечиви и кореспондиращи с писмените доказателства по делото, кредитирани от съда.

Макар да е налице подразбиращо се съмнение относно тяхната безпристрастност, като служители на възз.дружество, съдът кредитира напълно и показанията на свидетелите А. и М. понеже те кореспондират с показанията на актосъставителя П. и с приобщените по делото писмени доказателства.

Кредитирани бяха напълно и писмените доказателства по делото, тъй като кореспондират с установената от съда фактическа обстановка и с гласните доказателства по делото.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок, от надлежна страна, в установения от закона 14-дневен срок от връчване на НП и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно разпоредбите на чл.416, ал.1 и 2 от КТ и приложената по делото заповед, АУАН и НП са издадени от компетентни органи. Съгласно чл. 399 от КТ цялостният контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности се осъществява от Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" към министъра на труда и социалната политика. Съгласно чл. 416, ал.5 от КТ НП се издават от ръководителя на органа по чл.399 или оправомощени от него длъжностни лица съгласно съобразно ведомствената принадлежност на актосъставителите. Видно от цитираните по горе разпоредби органът, който може да налага адм. наказания по КТ е ИД на ИА „Главна инспекция по труда” или оправомощено от него длъжностно лице. В случая НП е било издадено от и.д. директора на Дирекция „ИТ” Варна, който е бил надлежно оправомощен от ИД на ИА „ГИТ“. В горната насока е приложената по делото заповед на ИД на „ГИТ“ издадена на 15.08.2022год. Видно от т.4 от заповедта с нея ИД на „ГИД“ е оправомощил директорите на дирекции „ИТ“ да издават НП по актове съставени от инспектори от „ИТ“.

Видно от съдържанието на АУАН, същият е съставен от Р. П., който към момента на съставянето му е работил на длъжността гл. инспектор в Д“ИТ“-Варна, следователно е била компетентен да издава АУАН.

АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по чл.34,ал.1 и 3 от ЗАНН.

АУАН е съставен в присъствието на един свидетел, но това нарушение съдът намира, че не е съществено, тъй като то не рефлектира пряко върху правото на защита на наказанния субект.

При цялостната проверка на атакуваното НП, настоящият съдебен състав не констатира нарушение на разпоредбите на чл. 42 от ЗАНН – относно описание на нарушението. В акта е направено пълно и детайлно описание на нарушението, датата и мястото на извършване, както и на обстоятелствата при които е извършено. Посочени са и законовите разпоредби, които са нарушени. Отразени са всички данни относно индивидуализацията на нарушителя. Спазено е от страна на административно - наказващия орган на изискването на чл.57, ал.1 от ЗАНН, а именно в издаденото наказателно постановление да бъде дадено пълно описание на нарушението, на обстоятелствата, при които е извършено, на доказателствата, които потвърждават извършеното административно нарушение.

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 142, ал.6 от КТ, съгласно която разпоредба максималната продължителност на работна смяна при сумирано изчисляване на работното време може да бъде до 12 часа, като продължителността на работната седмица не може да надвишава 56 часа, а за работниците и служителите с намалено работно време - до 1 час над намаленото им работно време. По делото не е спорно, че св.А. работи за възз. дружество на длъжността „охранител“, както и че полага труд в гр.Варна, Бизнес парк-Варна, сграда Б1 при сумарно изчисляване на работното време. Видно от показанията на свидетелката П. на 14.03.2023 г. са извършени две проверки в Бизнес парк-Варна, сграда Б1 по повод подаден сигнал в Дирекция „Инспекция по труда“, че работниците работят на 24 часови смени. Първата проверка била извършена около 09:20 часа, а втората към 22:15 часа, като по време и на двете проверки св.В.А., на длъжност „охранител“, било установено, че престира труд в полза на работодателя „БГМ Секюрити груп“ ЕООД. По време на проверката установили, че работниците работят при сумирано изчисляване на работното време и работната смяна в деня на двете проверки по работни места е била повече от 12 часа. На св.А. била предоставена и двата пъти декларация, която той попълнил. В първата той заявил пред проверяващите, че работи на смяна от 08:00ч. до 20:00ч., с един час почивка. При втората проверка А. попълнил декларация, в която посочил, че е работи от 20:00ч. до 08:00ч. Идентични показания св.А. депозира и пред съда, като сочи, че е работил на 12 часови смени, а в деня на проверката е поел и двете смени поради неразположение на св.М., който следвало да полага труд нощна смяна. В тази посока са и показанията на св.М.. Съдът кредитира показанията на разпитаните свидетели П., А. и М. като кореспондиращи с приложените писмени доказателства, като от същите се установява, че посоченото в НП лице е работило на 14.03.2023 г. повече от 12 часа работна смяна в проверявания обект, тъй като е престирало труд в 08:00ч. часа и е продължило да полага труд и в 22:15 часа в същия ден. Горното сочи, че работния ден на лицето е продължило повече от 12 часа, а и същото посочило в декларациите, че работното му време започва в 08:00 часа. Предвид горното, съдът намира за безспорно

доказано, че вмененото на жалбоподателя нарушение е осъществено от обективна страна, тъй като е допуснал до работа лице да престава труд в нарушение на [чл. 142, ал.6 от КТ](#). Горното не се оспорва и от възз.дружество, нито в жалба, нито по съществото на делото се оспорва фактическите констатации в НП, като единствено се ангажират гласни доказателства, че определеният да полага труд втора смяна охранител- св.М. е почувствал здравословно неразположение, поради което и смяната е продължена от св.А.. Съдът намира, че внезапното временно неразположение на работника не е основание за нарушаване на трудовото законодателство, тъй като видно от представените графици, на разположение на работодателя, са били и други работници, които биха могли да застъпят на смяна без да се нарушава изискването за полагане на труд повече от 12 ч. Отговорността на дружеството е обективна и безвиновна, поради което и ирелевантна е причината, поради която се е стигнало до допускане на нарушението.

За това нарушение дружеството – жалбоподател е санкционирано по реда на [чл. 414, ал.1 от КТ](#), съгласно която разпоредба работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1 000 до 10 000 лв. Нарушената правна норма е правилно отнесена към санкционната такава.

Съдът намира че в случая не е приложима и общата разпоредбата на чл.28 от ЗАНН и случаят не е маловажен, т.к. конкретния случай с нищо не се отличава от обикновените случаи от този род и няма по-ниска степен на обществена опасност. Напротив, налице са отегчаващи отговорността обстоятелства, а именно допуснати и други нарушения, подробно описани в протокола №ПР2309390/10.04.2023г. , които навеждат на извод, че и по отношение на други работници е било допуснато нарушение на трудовото законодателство.

За извършеното нарушение, наказващият орган е наложил имуществената санкция на ЮЛ – работодател над нейния минимален размер, предвиден от законодателя. В действителност в НП липсват конкретни мотиви за налагането на конкретната санкция. В хода на производството са събрани доказателства, видно от протокол № ПР2309390/10.04.2023г., за допуснати други нарушения на трудовото законодателства. АНО обаче не е изложил твърдения защо е приел, че следва да бъде наложена конкретния размер на санкцията. По преписката няма доказателства, а и твърдения, жалбоподателят да е бил санкциониран с други влезли в сила НП. Обстоятелството, че при проверката са констатирани и др.нарушения на трудовото законодателство има отношение единствено при преценката дали случаят е маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Предвид това обстоятелство съдът приема, че конкретното нарушение е

първо за въззивника и намира, че следва да измени наказанието до предвидения в [чл. 414, ал.3 от КТ](#) минимум- 1 500 /хиляда и петстотин/ лева, като намира, че именно тази санкция е съответна на допуснатото нарушение.

С оглед направеното искане от страните за присъждане на разноски по делото, съдът установи от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Нормата е процесуална и е приложима от 23.12.2021 г. Съдът се произнася по разноските сторени по делото, което разглежда, когато страните са поискали това.

От процесуален представител на наказващия орган е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.4 от ЗАНН в полза на учреждениято или организацията, чийто орган е издал акта по [чл. 58д](#), се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Искането за присъждане на разноски от страна на процесуалния представител на наказващия орган е направено своевременно. В настоящото производство юрисконсулт е извършил процесуално представителство, като е депозирал становище по делото и с оглед крайния изход на спора и направеното от негова страна искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, въззивникът следва да бъде осъден на основание чл.63д, ал.4 вр. [чл. 143, ал. 4 от АПК](#) да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“- Варна юрисконсултско възнаграждение. В настоящия случай съдът е констатирал, че са налице основания за изменение на наложената административна санкция, но не и за отмяна на издаденото НП. Доколкото разпоредбата на чл. 143, ал.1 от АПК, урежда присъждане на разноски единствено в хипотезата на отмяна на обжалваното НП, но не и по отношение на изменение на същото, съдът намира, че в посочения случай следва на основание чл. 144 от АПК субсидиарно да намери приложение ГПК. В нормата на чл. 78, ал.1 и ал.2 от ГПК се сочи, че ищецът съотв. ответникът имат право на присъждане на разноските, направени по делото съразмерно на уважената част от иска.

В контекста на приложението на цитираната разпоредба към конкретния казус, съдът намира, че следва да уважи претенцията на процесуалния представител на АНО и да осъди въззивника да заплати разноски, съизмеримо с размера изменената част на НП. Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Като взе предвид, че производството по делото не

представлява фактическа и правна сложност, изискваща специални процесуални усилия по поддържане на обвинителната теза на АНО, намира, че следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, предвиден в нормата на чл.27е от Наредбата, а именно сумата от 80 /осемдесет/ лева. В съответствие с правилото на чл. 78а ал.3 вр. с ал.1 от ГПК, съдът намира, че следва да присъди заплащане на разноските за юрисконсултско възнаграждение, намалени пропорционално съобразно изменения размер на административната санкция, а именно сумата от 54,54 /петдесет и четири лева и петдесет и четири стотинки/ лева.

Искане за присъждане на разноски не е направено и от процесуалния представител на въззивника .

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2, т.4 вр. ал.1 и чл.63д, ал.4, вр. ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 03-2300323/26.04.2023г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - Варна, с което за нарушение на чл.142, ал.6 от Кодекса на труда, на основание чл.416, ал.5 вр.чл.414, ал.1 от КТ на **„БГМ Секюрити груп“ ЕООД, БУЛСТАТ 206349815**, представлявано от управителя Г.Х.Д. е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 200 /две хиляди и двеста/ лв., като **НАМАЛЯВА** размера на наложената „имуществена санкция” **от 2 200 /две хиляди и двеста/ лева на 1 500 /хиляда и петстотин / лева.**

ОСЪЖДА „БГМ Секюрити груп“ ЕООД, БУЛСТАТ 206349815, представлявано от управителя Г.Х.Д. да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“-Варна сумата от 54,54 /петдесет и четири лева и петдесет и четири стотинки/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение по АНД №4209/2023г. по описа на ВРС.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд- Варна в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____